

PARLAMENT EUROPEJSKI

2015 - 2016

WYCIĄG

Z DOKUMENTU „TEKSTY PRZYJĘTE”

Z SESJI MIESIĘCZNEJ W DNIACH

11 listopada 2015 r.

SPIS TREŚCI

P8_TA-PROV(2015)0393	5
ROZWIĄZANIA INTEROPERACYJNE JAKO ŚRODEK MODERNIZACJI SEKTORA PUBLICZNEGO ***I	
P8_TA-PROV(2015)0395	63
REFORMA PRAWA WYBORCZEGO UNII EUROPEJSKIEJ	

TEKSTY PRZYJĘTE

Wydanie tymczasowe

P8_TA-PROV(2015)0393

Rozwiązania interoperacyjne jako środek modernizacji sektora publicznego *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA²) - Interoperacyjność jako środek modernizacji sektora publicznego (COM(2014)0367 – C8-0037/2014 – 2014/0185(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0367),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 172 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C8-0037/2014),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 października 2014 r.¹,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 12 lutego 2015 r.²,
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady przekazane pismem z dnia 23 września 2015 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 59 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0225/2015),

¹ Dz.U. C 12 z 15.1.2015, s. 99.

² Dz.U. C 140 z 28.4.2015, s. 47.

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 listopada 2015 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... ustanawiającej program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych i wspólnych ram dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (*program ISA*²) jako środek modernizacji sektora publicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁵,

³ Dz.U. C 12 z 15.1.2015, s. 99.

⁴ Dz.U. C 140 z 28.4.2015, s. 47.

⁵ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2015 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W serii deklaracji ministerialnych (w Manchesterze w dniu 24 listopada 2005 r., w Lizbonie w dniu 19 września 2007 r., w Malmö w dniu 18 listopada 2009 r. oraz w Granadzie w dniu 19 kwietnia 2010 r.) ministrowie zwrócili się do Komisji o ułatwienie współpracy między państwami członkowskimi przez wdrożenie transgranicznych i międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych, które umożliwią świadczenie bardziej efektywnych i bezpiecznych usług publicznych. Ponadto państwa członkowskie przyznały, że należy świadczyć lepsze usługi publiczne, przeznaczając na nie jednocześnie mniej zasobów, oraz że potencjał usług administracji elektronicznej można zwiększyć przez promowanie kultury współpracy i przez poprawę warunków interoperacyjności w europejskich administracjach publicznych.
- (2) W komunikacie z dnia 19 maja 2010 r. zatytułowanym „Europejska agenda cyfrowa” (EAC), która jest jedną z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”, Komisja podkreśliła, że interoperacyjność ma zasadnicze znaczenie dla maksymalizacji społecznego i gospodarczego potencjału technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), zatem agendę cyfrową uda się zrealizować jedynie pod warunkiem zagwarantowania interoperacyjności.

- (3) W komunikacie z dnia 16 grudnia 2010 r. zatytułowanym „W kierunku interoperacyjności europejskich usług użyteczności publicznej” Komisja wprowadziła europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności.
- (4) **■ Interoperacyjność ułatwia udaną realizację polityki *i oferuje duże możliwości unikania transgranicznych barier elektronicznych, przyczyniając się dodatkowo do pojawienia się nowych lub do skonsolidowania rozwijanych wspólnych usług publicznych na szczeblu Unii.*** Interoperacyjność stanowi warunek skutecznego i efektywnego wdrażania w szczególności niżej wymienionych dziedzin polityki.
- (5) W obszarze rynku wewnętrznego dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE⁶ zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia usługodawcom możliwości realizacji – drogą elektroniczną i w wymiarze transgranicznym – wszystkich procedur i formalności wymaganych do świadczenia usług poza granicami państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa.

⁶ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

- (6) W obszarze prawa spółek dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE⁷ nakłada wymóg zapewnienia interoperacyjności rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek państw członkowskich za pośrednictwem centralnej platformy. Integracja rejestrów spółek zagwarantuje transgraniczną wymianę informacji między rejestrami oraz ułatwi przedsiębiorstwom i obywatelom dostęp na szczeblu Unii do danych dotyczących spółek, zwiększając tym samym pewność prawa w obrocie profesjonalnym w Unii.
- (7) W obszarze środowiska dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/2/WE⁸ nakłada wymóg przyjęcia wspólnych przepisów wykonawczych określających rozwiązania techniczne dla zapewnienia interoperacyjności. W szczególności dyrektywa ta nakłada wymóg dostosowania infrastruktury krajowej, tak by zagwarantować w Unii interoperacyjność oraz dostępność zbiorów danych przestrzennych i usług w wymiarze transgranicznym.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/666/EEG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek (Dz.U. L 156 z 16.6.2012, s. 1).

⁸ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

- (8) W obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych zwiększona interoperacyjność między europejskimi bazami danych stanowi podstawę funkcjonowania wizowego systemu informacyjnego⁹, systemu informacyjnego Schengen II¹⁰, europejskiego systemu daktyloskopijnego¹¹ oraz europejskiego portalu e-sprawiedliwość¹². Ponadto w dniu 24 września 2012 r. Rada przyjęła konkluzje, w których wezwała do wprowadzenia europejskiego identyfikatora prawodawstwa oraz podkreśliła potrzebę interoperacyjnego wyszukiwania i wymiany informacji prawnych opublikowanych w krajowych dziennikach urzędowych i promulgatorach, czemu służyć mają unikalne identyfikatory i ustrukturyzowane metadane. *Współpraca między Europejską Agencją ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości a programem ustanowionym na mocy niniejszej decyzji może przynieść synergię korzystną dla osiągnięcia celów agencji i programu.*

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

¹⁰ Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4).

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania konwencji dublińskiej (Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 1).

¹² <https://e-justice.europa.eu>

- (9) *Interoperacyjność w administracji publicznej na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim ułatwia osiągnięcie celów określonych przez Parlament Europejski w rezolucji z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania na temat obywatelstwa UE – 2010 r.: usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE.*
- (10) Interoperacyjność ma kluczowe znaczenie dla udanego działania w obszarze cel, opodatkowania i akcyzy, w funkcjonowaniu transeuropejskich systemów ICT w państwach członkowskich oraz we wspieraniu świadczeń interoperacyjnych usług biznesowych finansowanych z programów Fiscalis 2013 i Cła 2013. Programy te są wdrażane i obsługiwane przez Komisję i krajowe organy administracji. Zasoby uzyskane w programach Fiscalis 2013 i Cła 2013 są udostępniane do dzielenia się i ponownego wykorzystywania w innych obszarach polityki. ***Ponadto w konkluzjach Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie reformy zarządzania unią celną UE wezwano państwa członkowskie i Komisję do opracowania strategii na rzecz wspólnie zarządzanych i stosowanych systemów informatycznych we wszystkich dziedzinach związanych z cłami.***

- (11) W obszarze zdrowia dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE¹³ ustanawia przepisy służące ułatwieniu dostępu do bezpiecznej transgranicznej opieki zdrowotnej o wysokiej jakości. W szczególności dyrektywa ta ustanawia sieć e-Zdrowie, która ma umożliwić sprostanie wyzwaniom związanym z interoperacyjnością systemów zdrowotnych. Sieć e-Zdrowie może sporządzać wytyczne dotyczące minimalnych zestawów danych wymienianych w wymiarze transgranicznym w przypadku nieplanowanej opieki zdrowotnej i opieki w nagłych wypadkach oraz wytyczne dotyczące usług elektronicznych recept w wymiarze transgranicznym.
- (12) W obszarze funduszy europejskich art. 122 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013¹⁴ nakłada wymóg, by wszelka wymiana informacji między beneficjentami a instytucjami zarządzającymi, instytucjami certyfikującymi, organami kontrolnymi i instytucjami pośredniczącymi odbywała się za pomocą systemów elektronicznej wymiany danych. Systemy te umożliwiają interoperacyjność systemów krajowych i unijnych i umożliwiają beneficjentom jednokrotne przekazanie wszystkich informacji.

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

- (13) W obszarze informacji sektora publicznego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE¹⁵ podkreślono, że organy sektora publicznego powinny udostępniać, jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach, dokumenty przy wykorzystaniu formatów otwartych przeznaczonych do odczytu komputerowego i wraz z ich metadanymi, na najwyższym poziomie szczegółowości i ziarnistości, w formacie zapewniającym interoperacyjność, możliwość ponownego wykorzystywania i dostępność.
- (14) W obszarze **identyfikacji** elektronicznej *rozporządzenie* Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014¹⁶ *ustanawia europejskie ramy interoperacyjności do celów interoperacyjności krajowych systemów identyfikacji elektronicznej.*

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 1).

¹⁶ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).*

- (15) W obszarze normalizacji ICT w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012¹⁷ interoperacyjność określana jest jako jeden z zasadniczych rezultatów normalizacji.
- (16) W obszarze badań i innowacji w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013¹⁸ ustanawiającym program „Horyzont 2020” wyraźnie wspomniano, że rozwiązania interoperacyjne i normy w ICT stanowią kluczowe czynniki umożliwiające partnerstwo przedstawicieli różnych sektorów na poziomie unijnym. Współpraca skupiona na wspólnych, otwartych platformach technologicznych, zapewniająca efekty zewnętrzne i efekt dźwigni, umożliwi wielu zainteresowanym stronom czerpanie korzyści z nowych osiągnięć i tworzenie dalszych innowacji.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EEG i 93/15/EEG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EEG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014-2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

- (17) W dziedzinie zamówień publicznych, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE¹⁹, 2014/24/UE²⁰ i 2014/25/UE²¹ nakładają na państwa członkowskie obowiązek wdrożenia systemu elektronicznych zamówień publicznych. Dyrektywy te przewidują, że narzędzia i urządzenia wykorzystywane do celów komunikacji za pomocą środków elektronicznych, jak również ich właściwości techniczne, muszą być interoperacyjne z powszechnie wykorzystywanymi produktami ICT. Ponadto dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE²² przewiduje opracowanie normy europejskiej dotyczącej fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych w celu zagwarantowania interoperacyjności między elektronicznymi systemami fakturowania w całej Unii.
- (18) *W związku z tym polityka dotycząca interoperacyjności i jej możliwych zastosowań powinna być koordynowana na poziomie Unii w sposób możliwie najskuteczniejszy i najbardziej uwzględniający potrzeby użytkowników końcowych. Aby wyeliminować fragmentaryzację w obszarze interoperacyjności w Unii, należy propagować wspólne rozumienie interoperacyjności w Unii oraz całościowe podejście do rozwiązań interoperacyjnych.*

¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych (Dz.U. L 133 z 6.5.2014, s. 1).

- (19) Interoperacyjność jest także jednym z podstawowych elementów instrumentu „Łącząc Europę” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013²³ w obszarze infrastruktury i usług łączy szerokopasmowych. W rozporządzeniu **Parlamentu Europejskiego i Rady** (UE) nr 283/2014²⁴ w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej wyraźnie wspomniano, że **jednym z operacyjnych priorytetów** instrumentu „Łącząc Europę” jest interoperacyjność, łączność, trwałe wdrażanie, eksploatacja i modernizacja transeuropejskiej infrastruktury usług cyfrowych oraz ich koordynacja na szczeblu Unii. **Rozporządzenie (UE) nr 283/2014 przewiduje w szczególności tak zwane usługi podstawowe, takie jak identyfikacja elektroniczna, dostarczanie elektroniczne i zautomatyzowane tłumaczenie, w celu ułatwienia operacyjności transgranicznej.**

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, uchylające decyzję nr 1336/97/WE (Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 14).

- (20) Na szczeblu politycznym Rada wielokrotnie wzywała do zapewnienia jeszcze większej interoperacyjności w Europie oraz kontynuowania wysiłków na rzecz modernizacji europejskich administracji publicznych. W dniach 24–25 października 2013 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje, w których podkreśliła, że należy kontynuować modernizację administracji publicznej, szybko wdrażając takie usługi jak administracja elektroniczna, e-zdrowie, e-fakturowanie oraz e-zamówienia, które opierają się na interoperacyjności. ***Dla zapewnienia szybkiego powstania interoperacyjnego e-społeczeństwa w Unii i uczestnictwa administracji publicznej w propagowaniu korzystania z procedur online zasadnicze znaczenie ma zaangażowanie państw członkowskich. Ponadto do wprowadzenia skuteczniejszej, uproszczonej i przyjaznej dla użytkownika administracji elektronicznej niezbędne mogą być pewne zmiany w europejskich administracjach publicznych przy wsparciu ze strony państw członkowskich. Sprawne usługi publiczne online mają kluczowe znaczenie dla wzmocnienia zaufania przedsiębiorstw i obywateli do usług cyfrowych.***

- (21) Podchodzenie do kwestii interoperacyjności z perspektywy jednego tylko sektora niesie ze sobą ryzyko przyjęcia różnych lub niekompatybilnych rozwiązań w poszczególnych państwach bądź sektorach, co spowoduje powstanie nowych barier elektronicznych utrudniających prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz związanej z nim swobody przepływu, a także zaszkodzi otwartości i konkurencyjności rynków oraz gwarantowaniu przedsiębiorstwom i obywatelom usług świadczonych w interesie ogólnym. Aby zmniejszyć to ryzyko, państwa członkowskie i Unia powinny zintensyfikować wysiłki na rzecz zapobiegania rozdrobnieniu rynku. **Powinny one zagwarantować transgraniczną lub międzysektorową interoperacyjność** w toku wykonywania przepisów, **zmniejszając** równocześnie koszty i obciążenia administracyjne **oraz poprawiając efektywność**, a także powinny propagować wspólnie uzgodnione rozwiązania ICT przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego zarządzania.
- (22) *Podczas tworzenia, ulepszania lub stosowania wspólnych rozwiązań wszelkie inicjatywy powinny, w stosownych przypadkach, opierać się na dzieleniu się doświadczeniem i rozwiązaniami oraz wymianie i propagowaniu najlepszych praktyk, technologicznej neutralności i przystosowalności lub środki te powinny towarzyszyć temu procesowi, a jednocześnie zawsze należy stosować zasady bezpieczeństwa, poszanowania prywatności i ochrony danych osobowych. W tym kontekście należy wspierać przestrzeganie europejskich ram interoperacyjności, otwartych standardów i specyfikacji.*

- (23) W kolejnych programach dążono do zagwarantowania spójnego opracowywania i realizacji globalnych i sektorowych strategii, ram prawnych, wytycznych, usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności, aby zaspokoić wymogi wynikające z ogólnounijnej polityki; do programów tych należą: (i) program wymiany danych między administracjami (1999-2004) („program IDA”), ustanowiony decyzjami Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1719/1999/WE²⁵ oraz nr 1720/1999/WE²⁶; (ii) program interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (2005–2009) („program IDABC”) , ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/387/WE²⁷; oraz (iii) program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (2010–2015) („program ISA”), ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE²⁸. **Program ustanowiony na mocy niniejszej decyzji powinien bazować na doświadczeniach zdobytych w trakcie tych programów.**

²⁵ Decyzja nr 1719/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie szeregu wytycznych, w tym identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA) (Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 1).

²⁶ Decyzja nr 1720/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. przyjmująca szereg działań i środków w celu zapewnienia interoperacyjności i dostępu do transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA) (Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 9).

²⁷ Decyzja 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC) (Dz.U. L 144 z 30.4.2004, s. 62).

²⁸ Decyzja nr 922/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA) (Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20).

- (24) Działania zrealizowane w ramach programów IDA, IDABC oraz ISA znacznie przyczyniły się do zagwarantowania interoperacyjności w elektronicznej wymianie informacji między europejskimi administracjami publicznymi. W rezolucji z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego – administracja elektroniczna jako projekt przewodni, Parlament Europejski uznał wkład programu ISA i jego nadrzędną rolę w definiowaniu, promowaniu i wspieraniu wdrażania rozwiązań interoperacyjnych i ram interoperacyjności dla europejskich administracji publicznych, uzyskiwaniu synergii, promowaniu ponownego wykorzystywania rozwiązań oraz przekształcaniu wymogów interoperacyjności w specyfikacje i normy usług cyfrowych.
- (25) Decyzja nr 922/2009/WE przestanie obowiązywać w dniu 31 grudnia 2015 r. Potrzebny jest zatem nowy unijny program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych i wspólnych ram dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (program ISA²), aby *opracować, utrzymać i propagować całościowe podejście do interoperacyjności w celu wyeliminowania fragmentaryzacji w obszarze interoperacyjności oraz w celu uniknięcia barier elektronicznych w Europie, ułatwić skuteczne i efektywne elektroniczne interakcje transgraniczne lub międzysektorowe między europejskimi administracjami publicznymi oraz między nimi a przedsiębiorstwami i obywatelami, wskazywać, tworzyć i stosować rozwiązania interoperacyjne wspierające wdrażanie polityki i działań Unii oraz ułatwić ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych przez europejskie administracje publiczne.*

- (26) *Oprócz europejskich administracji publicznych końcowymi użytkownikami rozwiązań interoperacyjnych są również przedsiębiorstwa i obywatele, ponieważ korzystają z elektronicznych usług publicznych świadczonych przez administrację publiczną. Zasada koncentracji na użytkowniku ma zastosowanie w szczególności do końcowych użytkowników rozwiązań interoperacyjnych. Przez przedsiębiorstwa należy w szczególności rozumieć małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) oraz mikroprzedsiębiorstwa ze względu na ich wartościowy wkład w gospodarkę Unii.*
- (27) *Wspólne ramy i rozwiązania* utworzone lub stosowane w ramach programu ISA² powinny, w miarę możliwości, tworzyć obszar *interoperacyjności* w celu *ułatwienia* kontaktów między europejskimi administracjami publicznymi, przedsiębiorstwami i obywatelami oraz w celu *zapewnienia, ułatwienia i umożliwienia* interoperacyjności transgranicznej lub międzysektorowej.
- (28) *Powinno być możliwe wdrażanie działań programu ISA² z wykorzystaniem „metody iteratywnej”.*

- (29) *Ponieważ coraz więcej usług publicznych ma „domyślnie” cyfrowy charakter, należy maksymalnie zwiększyć wydajność wydatków publicznych przeznaczanych na rozwiązania ICT. Taką wydajność należy ułatwiać poprzez zapewnienie planowania świadczenia takich usług już na wczesnym etapie, a w miarę możliwości dzielenie się rozwiązaniami i ponowne ich wykorzystywanie w celu optymalnego wykorzystania środków publicznych. Program ISA² powinien przyczynić się do osiągnięcia tego celu.*
- (30) *Interoperacyjność, a w związku z tym również rozwiązania tworzone i stosowane w ramach programu ISA² mają zasadnicze znaczenie dla pełnego wykorzystania potencjału administracji elektronicznej i demokracji elektronicznej, gdyż umożliwiają wprowadzenie punktów kompleksowej obsługi i świadczenie całościowych i przejrzystych usług publicznych, prowadząc do zmniejszenia obciążeń administracyjnych i zmniejszenia kosztów.*
- (31) Jako użytkownicy końcowi przedsiębiorstwa i obywatele powinni również korzystać ze wspólnych, nadających się do ponownego wykorzystania oraz interoperacyjnych usług bezpośredniej obsługi klientów, wynikających z lepszej integracji procesów i wymiany danych za pośrednictwem działów wsparcia administracyjnego europejskich administracji publicznych.

- (32) *W swoich działaniach Unia powinna przestrzegać zasady równego traktowania. Obywatele Unii powinni mieć prawo do równego traktowania przez instytucje, organy, urzędy i agencje Unii. Unia powinna uwzględniać wymogi dotyczące walki z wykluczeniem społecznym. W tej kwestii w opracowywanie strategii interoperacyjności usług publicznych w całej Unii należy włączyć zasadę dostępności dla wszystkich, uwzględniając obywateli znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji oraz najsłabiej zaludnione obszary, by zwalczać przepaść cyfrową i wykluczenie, do czego wezwał Parlament Europejski w rezolucji z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego – administracja elektroniczna jako projekt przewodni. Wdrażanie elektronicznych usług publicznych przez europejskie administracje publiczne wymaga integracyjnego podejścia (e-integracja), zgodnie z którym, w razie potrzeby, zapewnione zostanie wsparcie techniczne i szkolenia w celu ograniczenia rozbieżności w stosowaniu rozwiązań ICT, i które uwzględni świadczenie usług wieloma kanałami, w tym – w stosownych przypadkach – przez zachowanie tradycyjnych metod dostępu.*
- (33) *Rozwiązania interoperacyjne w programie ISA² powinny być opracowywane przy zachowaniu prawa użytkowników końcowych do uzyskania dostępu do informacji i treści oraz do ich rozpowszechniania, a także do korzystania z wybranych aplikacji i usług oraz ich udostępniania, jak również do korzystania z wybranych urządzeń końcowych, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług czy też od lokalizacji, miejsca pochodzenia lub miejsca docelowego informacji, treści lub usługi, za pośrednictwem usługi dostępu do internetu przewidzianej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... ...*

29*

- (34) Program ISA² powinien być instrumentem modernizacji **europejskich administracji publicznych**. *Modernizacja europejskich administracji publicznych i zwiększenie ich interoperacyjności to ważny wkład w ukończenie tworzenia jednolitego rynku cyfrowego w celu umożliwienia obywatelom korzystania w pełni z interoperacyjnych e-usług, od administracji elektronicznej po e-zdrowie, przy priorytetowym potraktowaniu usuwania przeszkód, takich jak niepowiązane e-usługi. Brak interoperacyjności często utrudnia wdrażanie całościowych usług cyfrowych oraz rozwój punktów kompleksowej obsługi przedsiębiorstw i obywateli.*
- (35) Interoperacyjność jest bezpośrednio powiązana z korzystaniem z **otwartych specyfikacji i norm** oraz zależy od ich stosowania. Program ISA² powinien promować oraz, w stosownych przypadkach, wspierać częściową lub pełną normalizację istniejących rozwiązań interoperacyjnych. Taką normalizację należy osiągnąć we współpracy z innymi przedsięwzięciami normalizacyjnymi na szczeblu Unii, europejskimi organizacjami normalizacyjnymi oraz innymi międzynarodowymi organizacjami normalizacyjnymi.

- (36) *Zapewniając interoperacyjność, europejskie administracje publiczne pozostaną otwarte i wystarczająco elastyczne, aby móc ewoluować i uwzględniać nowe wyzwania i obszary. Interoperacyjność to warunek niezbędny, by uniknąć utknięcia w pułapce starych technologii, umożliwiające rozwój techniczny i stymulujące innowacyjność. Dzięki opracowaniu rozwiązań interoperacyjnych i wspólnych ram program ISA² powinien przyczynić się do interoperacyjności między europejskimi administracjami publicznymi, z poszanowaniem neutralności technologicznej, aby uniknąć utknięcia w pułapce starych technologii i umożliwić większą konkurencję i innowacyjność, które będą sprzyjać globalnej konkurencyjności Unii.*
- (37) Modernizacja europejskich administracji publicznych stanowi jeden z zasadniczych priorytetów w dążeniu do udanego wdrożenia strategii „Europa 2020” **i jednolitego rynku cyfrowego**. W tym kontekście roczne analizy wzrostu gospodarczego opublikowane przez Komisję w latach 2011, 2012 i 2013 pokazują, że jakość europejskich administracji publicznych ma bezpośredni wpływ na otoczenie gospodarcze i w związku z tym ma zasadnicze znaczenie dla stymulowania produktywności, konkurencyjności, **współpracy gospodarczej**, wzrostu gospodarczego **i zatrudnienia**. Znajduje to wyraźne odzwierciedlenie w zaleceniach dla poszczególnych państw, w których wezwano do konkretnych działań na rzecz reformy europejskich administracji publicznych.

- (38) Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 zawiera cel tematyczny „wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron oraz sprawności administracji publicznej”. W tym kontekście należy powiązać program ISA² z **innymi** inicjatywami przyczyniającymi się do modernizacji europejskich administracji publicznych, **w szczególności dotyczącymi prac nad interoperacyjnościami**, a także należy dążyć do uzyskania synergii z tymi inicjatywami.
- (39) Interoperacyjność europejskich administracji publicznych dotyczy wszystkich szczebli administracji: unijnego, krajowego, regionalnego i lokalnego. Dlatego też należy **zagwarantować jak najszerzy udział w programie ISA²**, a w rozwiązaniach uwzględnić potrzeby poszczególnych szczebli, jak również – w stosownych przypadkach – potrzeby przedsiębiorstw i obywateli.
- (40) Krajowe, **regionalne i lokalne** organy administracji mogą uzyskiwać wsparcie w ich wysiłkach za pomocą specjalnych instrumentów w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, **w szczególności części dotyczącej budowania potencjału instytucjonalnego, która obejmuje, w stosownych przypadkach, szkolenie pracowników europejskich administracji publicznych**. Bliska współpraca w ramach programu ISA² powinna doprowadzić do maksymalizacji korzyści oczekiwanych dzięki takim instrumentom przez zagwarantowanie dostosowania finansowanych projektów do ogólnounijnych ram i specyfikacji interoperacyjności, takich jak europejskie ramy interoperacyjności.

- (41) W niniejszej decyzji ustanawia się pulę środków finansowych na cały czas trwania programu ISA², która w rocznej procedurze budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami³⁰.
- (42) Należy rozważyć możliwość wykorzystania funduszy przedakcesyjnych do ułatwienia krajom kandydującym udziału w programie ISA² oraz możliwość przyjęcia i dalszego wdrażania w tych krajach rozwiązań stworzonych w ramach programu.

³⁰

Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

- (43) Program ISA² powinien przyczyniać się do realizacji wszelkich inicjatyw następczych w kontekście strategii „Europa 2020” oraz europejskiej agendy cyfrowej. Aby zapobiec powielaniu wysiłków, w programie ISA² należy uwzględnić inne unijne programy **i inicjatywy** dotyczące rozwiązań, usług i infrastruktury ICT, w szczególności instrument „Łącząc Europę”, program „Horyzont 2020” **oraz plan działania na rzecz administracji elektronicznej na lata 2011–2015 ustanowiony w komunikacie Komisji z dnia 15 grudnia 2010 r. Komisja powinna koordynować te działania przy wdrażaniu programu ISA² oraz planowaniu przyszłych inicjatyw mających wpływ na interoperacyjność. Z myślą o racjonalizacji należy przy planowaniu posiedzeń komitetu programu ISA² w miarę możliwości uwzględniać zaplanowane posiedzenia dotyczące innych odpowiednich inicjatyw i programów Unii.**

- (44) *Zasady i przepisy określone w prawodawstwie Unii dotyczącym ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych, w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE³¹, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE³² oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001³³, powinny mieć zastosowanie do rozwiązań stosowanych w ramach programu ISA², które wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych. Rozwiązania te powinny zatem wykorzystywać odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, by zapewnić zgodność z wymogami ochrony danych ustanowionymi w prawie Unii. W szczególności domyślnym rozwiązaniem powinno być przetwarzanie danych osobowych tylko wtedy, gdy są one odpowiednie, istotne i współmierne do celu, w jakim zostały zebrane. Przy opracowywaniu i tworzeniu rozwiązań interoperacyjnych należy odpowiednio uwzględnić ich wpływ na ochronę danych osobowych.*

³¹ *Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).*

³² *Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).*

³³ *Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).*

- (45) *Oceniając program ISA², Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na to, czy stworzone i wdrożone rozwiązania mają pozytywny czy negatywny wpływ na modernizację sektora publicznego oraz zaspokajanie potrzeb przedsiębiorstw i obywateli, na przykład dzięki zmniejszeniu nałożonych na nich obciążeń administracyjnych i kosztów oraz dzięki usprawnieniu ogólnej sieci wzajemnych połączeń między europejskimi administracjami publicznymi oraz między nimi a przedsiębiorstwami i obywatelami.*
- (46) *Nabywanie w razie potrzeby usług zewnętrznych na potrzeby programu ISA² podlega rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012³⁴ oraz dyrektywom 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE.*
- (47) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze *do przyjmowania kroczącego programu prac*. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³⁵.
- (48) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w uzasadnionych przypadkach związanych z ustanowionym kroczącym programem prac, *na przykład w przypadku ryzyka przerwy w świadczeniu usług* – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

³⁴ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii i uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).*

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.12.2011, s. 13).

- (49) Celem niniejszej decyzji jest **opracowanie, utrzymanie i propagowanie całościowego podejścia do interoperacyjności**, ułatwienie skutecznych i efektywnych elektronicznych interakcji transgranicznych lub międzysektorowych między europejskimi administracjami publicznymi oraz między nimi a przedsiębiorstwami i obywatelami, **wskazywanie, tworzenie i stosowanie rozwiązań interoperacyjnych** wspierających wdrażanie polityk i działań Unii **oraz ułatwienie ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych przez europejskie administracje publiczne**. Ponieważ cele te nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ze względu na to, że ustanowienie funkcji koordynującej na szczeblu europejskim byłoby trudne i kosztowne na poziomie państw członkowskich, gdyby miały się tego podjąć same, natomiast ze względu na skalę i efekty proponowanych działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i cele

1. Niniejsza decyzja ustanawia program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych **i wspólnych ram** dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (zwany dalej „programem ISA²”) na lata 2016–2020.

Cele programu ISA² to:

- a) opracowanie, utrzymanie i propagowanie całościowego podejścia do interoperacyjności w Unii w celu wyeliminowania fragmentacji w obszarze interoperacyjności w Unii;***
- b) ułatwienie skutecznych i efektywnych elektronicznych interakcji transgranicznych lub międzysektorowych między europejskimi administracjami publicznymi oraz między europejskimi administracjami publicznymi a przedsiębiorstwami i obywatelami, a także przyczynienie się do rozwoju bardziej skutecznej, uproszczonej i przyjaznej dla użytkownika administracji elektronicznej na krajowym, regionalnym i lokalnym szczeblu administracji publicznej;***
- c) wskazanie, tworzenie i stosowanie rozwiązań interoperacyjnych wspierających wdrażanie unijnych polityk i działań;***

- d) *ulatwienie ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych przez europejskie administracje publiczne.*

Program ISA² uwzględnia społeczne, ekonomiczne i inne aspekty interoperacyjności, a także szczególną sytuację MŚP i mikroprzedsiębiorstw, aby usprawniać interakcję między europejskimi administracjami publicznymi oraz między europejskimi administracjami publicznymi a przedsiębiorstwami i obywatelami.

■

2. *Program ISA² zapewnia wspólne rozumienie interoperacyjności dzięki europejskim ramom interoperacyjności i ich wdrażanie w administracji państw członkowskich. Komisja, poprzez Program ISA², monitoruje wdrażanie europejskich ram interoperacyjności. ■*
3. Program ISA² zastępuje oraz konsoliduje, propaguje i rozszerza obszary działania w ramach programu ISA.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „interoperacyjność” oznacza możliwość współdziałania odrębnych i zróżnicowanych organizacji na rzecz osiągnięcia wspólnie uzgodnionych celów korzystnych dla wszystkich stron, co obejmuje dzielenie się informacjami i wiedzą pomiędzy tymi organizacjami poprzez wspierane przez nie procesy biznesowe, za pomocą wymiany danych między ich odpowiednimi systemami ICT;
- 2) ***„ramy interoperacyjności” oznaczają uzgodnione podejście do interoperacyjności na potrzeby organizacji pragnących współpracować na rzecz wspólnego świadczenia usług publicznych, określające – w zakresie ich stosowania – zbiór wspólnych elementów takich jak słownictwo, koncepcje, zasady, polityki, wytyczne, zalecenia, normy, specyfikacje i praktyki;***

I

- 3) „wspólne ramy” oznaczają **architekturę referencyjną**, specyfikacje, **konceptje, zasady, polityki, zalecenia**, normy, metodologię, wytyczne, ■ aktywa semantyczne oraz podobne podejścia i dokumenty, **indywidualnie lub łącznie jako zbiór**;
- 4) „wspólne usługi” oznaczają potencjał organizacyjny i techniczny do dostarczania **europejskim administracjom publicznym** jednolitych rezultatów; należą do nich systemy operacyjne, aplikacje i cyfrowe infrastruktury o charakterze generycznym, które spełniają wspólne wymagania użytkowników w różnych dziedzinach polityki oraz na różnych obszarach geograficznych, wraz z wspierającymi mechanizmami zarządzania operacyjnego;
- 5) „generyczne narzędzia” oznaczają systemy, platformy referencyjne, wspólne platformy i platformy współpracy oraz generyczne komponenty, które spełniają wspólne wymagania użytkowników w różnych dziedzinach polityki oraz na różnych obszarach geograficznych;
- 6) „rozwiązania interoperacyjne” oznaczają ■ wspólne usługi i generyczne narzędzia ułatwiające współpracę między odrębnymi i zróżnicowanymi organizacjami, które są albo niezależnie finansowane i tworzone w ramach programu ISA², albo też tworzone we współpracy z innymi inicjatywami Unii, w oparciu o ustalone wymagania europejskich administracji publicznych;
- 7) „działania” oznaczają projekty, rozwiązania będące już w fazie operacyjnej oraz środki towarzyszące;
- 8) „projekt” oznacza realizowany etapowo w wyznaczonym czasie ciąg precyzyjnie sformułowanych zadań związanych z określonymi wymaganiami użytkowników;

- 9) *„zawieszone działania” oznaczają działania w ramach programu ISA², których finansowanie zostało zawieszone na pewien okres, ale których cele są nadal aktualne i które wciąż podlegają monitorowaniu i ocenie w ramach programu ISA²;*
- 10) „środki towarzyszące” oznaczają:
- środki strategiczne;
 - *informacje, komunikowanie o korzyściach płynących z programu ISA² i działania upowszechniające wiedzę na jego temat skierowane do europejskich administracji publicznych oraz, w stosownych przypadkach, do przedsiębiorstw i obywateli;*
 - środki wspierające zarządzanie programem ISA²;
 - środki związane z dzieleniem się doświadczeniami oraz wymianą i promowaniem najlepszych praktyk;
 - środki na rzecz propagowania ponownego wykorzystywania istniejących rozwiązań interoperacyjnych;
 - środki służące budowaniu wspólnot oraz zwiększaniu potencjału; oraz
 - środki służące zapewnieniu synergii z inicjatywami mającymi istotne znaczenie dla interoperacyjności w innych obszarach unijnej polityki;

- 11) *„instrumenty wspierające dla administracji publicznych” oznaczają narzędzia, ramy, wytyczne i specyfikacje w zakresie interoperacyjności, które wspierają europejskie administracje publiczne przy projektowaniu, realizowaniu i obsługiwaniu rozwiązań interoperacyjnych;*
- 12) *„europejskie administracje publiczne” oznaczają administracje publiczne na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym;*
- 13) *„użytkownicy końcowi” oznaczają europejskie administracje publiczne, przedsiębiorstwa, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa oraz mikroprzedsiębiorstwa, oraz obywateli;*
- 14) *„kluczowe czynniki umożliwiające interoperacyjność” oznaczają rozwiązania interoperacyjne, które są niezbędne, aby umożliwić sprawne i skuteczne świadczenie usług publicznych przez wszystkie administracje;*
- 15) „europejska referencyjna architektura interoperacyjności” lub „EIRA” oznacza strukturę generyczną, złożoną z zasad i wytycznych mających zastosowanie do wdrażania rozwiązań interoperacyjnych w Unii;
- 16) „europejska kartografia interoperacyjności” lub „EIC” oznacza repozytorium rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych dostarczonych przez instytucje Unii i państwa członkowskie, przedstawionych we wspólnym formacie i zgodnych ze szczególnymi kryteriami w zakresie możliwości ponownego wykorzystywania i interoperacyjności, które mogą być reprezentowane w ramach EIRA.

Artykuł 3
Obszary działania

Program ISA² wspiera i propaguje:

- a) ocenę, doskonalenie, ■ stosowanie i ponowne wykorzystywanie istniejących transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych ***i wspólnych ram***;
 - b) opracowywanie, tworzenie, ***doprowadzanie do dojrzałości***, stosowanie i ponowne wykorzystywanie nowych transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych ***i wspólnych ram***;
 - c) ocenę konsekwencji proponowanych lub przyjętych przepisów prawa Unii w obszarze ICT;
 - d) wskazywanie luk w prawodawstwie, ***na szczeblu unijnym i krajowym***, szkodzących ***transgranicznej lub międzysektorowej*** interoperacyjności między europejskimi administracjami publicznymi;
-
- e) ***opracowywanie mechanizmów pomiaru ilościowego i określania korzyści wynikających z rozwiązań interoperacyjnych, włącznie z metodologią oceny oszczędności***;

- f) *uzyskanie i przeanalizowanie ogólnego obrazu sytuacji w obszarze interoperacyjności w Unii przez tworzenie, utrzymywanie i ulepszanie EIRA i EIC jako instrumentów mających ułatwiać ponowne wykorzystywanie istniejących rozwiązań interoperacyjnych oraz ustalenie obszarów, w których takich rozwiązań nadal brakuje;*
 - g) *utrzymanie, aktualizowanie, propagowanie i monitorowanie wdrażania europejskiej strategii interoperacyjności, europejskich ram interoperacyjności i EIRA;*
 - h) *ocenę, aktualizowanie i promowanie istniejących wspólnych specyfikacji i norm oraz opracowywanie, tworzenie i propagowanie nowych wspólnych specyfikacji oraz otwartych specyfikacji i norm za pośrednictwem unijnych platform normalizacyjnych, jak również – w odpowiednich przypadkach – we współpracy z europejskimi lub międzynarodowymi organizacjami normalizacyjnymi;*
- I**
- i) *utrzymanie i popularyzację platformy umożliwiającej dostęp do najlepszych praktyk i współpracę w ich zakresie, działającej jako środek szerzenia wiedzy na temat dostępnych rozwiązań i ich rozpowszechniania, włącznie z ramami bezpieczeństwa, oraz pomagającej uniknąć powielania wysiłków, a jednocześnie zachęcającej do ponownego wykorzystywania rozwiązań i norm;*

- j) *doprowadzenie do dojrzałości nowych usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności oraz utrzymywanie i obsługiwanie istniejących usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności na zasadzie tymczasowej;*
- k) *wskazywanie i propagowanie najlepszych praktyk, opracowywanie wytycznych w zakresie koordynowania inicjatyw dotyczących interoperacyjności oraz zachęcanie i wspieranie społeczności pracujących nad zagadnieniami z dziedziny elektronicznych transgranicznych lub międzysektorowych interakcji między użytkownikami końcowymi.*

Do dnia ... Komisja opracuje strategię komunikacyjną, mającą na celu szersze informowanie i upowszechnianie wiedzy na temat programu ISA² i płynących z niego korzyści, skierowaną do przedsiębiorstw, w tym do MŚP, oraz do obywateli oraz wykorzystującą środki przyjazne dla użytkownika na stronie internetowej programu ISA².*

* *Dz.U.: proszę wstawić datę: 9 miesięcy po wejściu w życie niniejszej decyzji.*

Artykuł 4

Zasady ogólne

Działania zainicjowane lub kontynuowane w ramach programu ISA² są:

- a) użyteczne **oraz** zaspokajają ustalone potrzeby **i realizują cele programu;**
- b) zgodne z następującymi zasadami:
 - pomocniczości i proporcjonalności;
 - koncentracji na użytkowniku;
 - włączania i dostępności;
 - **świadczenie usług publicznych w sposób zapobiegający powstawaniu przepaści cyfrowej;**
 - bezpieczeństwa, **poszanowania** prywatności **i ochrony danych;**
 - wielojęzyczności;
 - uproszczenia **i modernizacji** procedur administracyjnych;
 - przejrzystości;

- zachowania informacji;
 - otwartości;
 - możliwości ponownego wykorzystania *i unikania powielania*;
 - technologicznej neutralności, *stosowania w miarę możliwości przyszłościowych rozwiązań* oraz łatwości w dostosowaniu; ■
 - skuteczności i efektywności;
- c) *elastyczne*, możliwe do przeniesienia i zastosowania w innych obszarach działalności gospodarczej lub polityki; oraz
- d) wykazują zrównoważony charakter pod względem finansowym, organizacyjnym i technicznym.

Artykuł 5

Działania

1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi *i zgodnie z art. 8*, realizuje działania określone w krocącym programie prac, ustanowionym na mocy art. 9 ■ .

2. Działania w formie projektów składają się – w odpowiednich przypadkach – z następujących faz:

- zainicjowanie;
- planowanie,
- wykonanie;
- zamknięcie *i ocena końcowa*; ■
- monitorowanie i kontrola.

Fazy konkretnych projektów określone są w momencie, w którym działanie zostaje włączone do kroczącego programu prac. *Komisja monitoruje postępy w realizacji projektów.*

3. Wdrażanie programu ISA² wspierają środki towarzyszące.

Artykuł 6

Kryteria kwalifikowalności

Wszystkie działania finansowane w ramach programu ISA² spełniają wszystkie następujące kryteria kwalifikowalności:

- a) cele programu ISA² określone w art. 1 ust. 1;***
- b) odniesienie do co najmniej jednego elementu z obszarów działania programu ISA² określonego w art. 3;***
- c) ogólne zasady programu ISA² określone w art. 4;***
- d) warunki finansowania określone w art. 11.***

Artykuł 7

Ustalanie priorytetów

1. *Z zastrzeżeniem ust. 2 wszystkie działania spełniające kryteria kwalifikowalności grupowane są według priorytetów zgodnie z następującymi kryteriami:*
 - a) *wkład działania na rzecz obszaru interoperacyjności, mierzony znaczeniem i koniecznością działania dla uzupełnienia obszaru interoperacyjności w całej Unii;*
 - b) *zakres działania, mierzony horyzontalnym wpływem działania po jego zakończeniu w odpowiednich sektorach;*
 - c) *zasięg geograficzny działania, mierzony liczbą zaangażowanych państw członkowskich i europejskich administracji publicznych;*
 - d) *pilność działania, mierzona potencjalnymi skutkami, przy uwzględnieniu braku innych źródeł finansowania;*

- e) *możliwość ponownego wykorzystania działania, mierzona tym, w jakim zakresie można ponownie wykorzystać jego rezultaty;*
 - f) *ponowne wykorzystywanie, w ramach danego działania, istniejących wspólnych ram i elementów rozwiązań interoperacyjnych;*
 - g) *powiązanie danego działania z inicjatywami Unii, mierzone poziomem współpracy działania z inicjatywami Unii, takimi jak jednolity rynek cyfrowy, oraz poziomem wkładu działania w te inicjatywy.*
2. *Kryteria, o których mowa w ust. 1, są równorzędne. Kwalifikujące się działania spełniające więcej kryteriów niż inne kwalifikujące się działania uzyskują wyższy priorytet z punktu widzenia ujęcia ich w kroczącym programie prac.*

Artykuł 8
Przepisy wykonawcze

1. Przy wdrażaniu programu ISA² należy odpowiednio uwzględnić europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności ■ .

■

2. Aby zapewnić interoperacyjność między krajowymi i unijnymi systemami informacyjnymi, specyfikacja rozwiązań interoperacyjnych tworzona jest w nawiązaniu do istniejących lub nowych norm europejskich bądź do publicznie dostępnych lub otwartych specyfikacji dotyczących wymiany informacji i integracji usług.
3. Tworzenie lub ulepszanie rozwiązań interoperacyjnych opiera się – w stosownych przypadkach – na **wymianie poglądów**, dzieleniu się doświadczeniami oraz na wymianie i propagowaniu najlepszych praktyk bądź też środki te towarzyszą temu procesowi. **W tym celu Komisja gromadzi zainteresowane strony oraz organizuje konferencje, warsztaty i inne spotkania dotyczące kwestii wchodzących w zakres programu ISA².**

4. W stosownych przypadkach przy wdrażaniu rozwiązań interoperacyjnych w ramach programu ISA² ***należy*** uwzględnić EIRA.
5. Rozwiązania interoperacyjne i ich aktualizacje są ujmowane ***w stosownych przypadkach*** w EIC oraz udostępniane do ponownego wykorzystywania przez europejskie administracje publiczne.
6. ***Komisja, w każdym momencie, zachęca i umożliwia*** państwom członkowskim przyłączenie się do działania lub do projektu na dowolnym etapie.
7. Aby uniknąć powielania wysiłków ■ , ***rozwiązania interoperacyjne finansowane w ramach programu ISA² odnoszą się***, w stosownych przypadkach, ***do rezultatów osiągniętych*** w ramach ***odpowiednich inicjatyw Unii lub państwa członkowskiego i ponownie wykorzystują istniejące rozwiązania interoperacyjne***.

8. Aby zmaksymalizować synergię oraz zapewnić podjęcie połączonych i wzajemnie uzupełniających się wysiłków, działania są koordynowane – w stosownych przypadkach – z innymi odpowiednimi inicjatywami Unii.

9. *Rozwiązania interoperacyjne utworzone lub ulepszone w ramach programu ISA² opierają się na dzieleniu się doświadczeniami oraz na wymianie i propagowaniu najlepszych praktyk. Program ISA² propaguje działania na rzecz budowania wspólnoty wokół ram i rozwiązań będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, angażując odpowiednie zainteresowane strony, włącznie z organizacjami non-profit i uczelniami.*

Artykuł 9

Kroczący program prac

1. W *celu wdrożenia działań* Komisja przyjmie, **do dnia ...***, akty wykonawcze ustanawiające kroczący program prac na cały okres stosowania niniejszej decyzji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2. ***Komisja przyjmuje akty wykonawcze zmieniające ten kroczący program prac co najmniej raz w roku.***

Kroczący programie prac określa, grupuje według priorytetów, dokumentuje, wybiera, projektuje, wdraża, ***prowadzi*** i ocenia działania ■, ■ propaguje ich rezultaty ***oraz, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 5, zawiesza lub kończy ich finansowanie.***

2. Do kroczącego programu prac mogą być włączone jedynie działania zgodne z ***przepisami art. 6 i 7.*** ■
3. Projekt, który został zainicjowany i opracowany w ramach programu ISA lub innej unijnej inicjatywy, może zostać włączony do kroczącego programu prac w dowolnej fazie jego realizacji.

*

Dz.U.: proszę wstawić datę: sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Przepisy budżetowe

1. Fundusze uwalniane są w momencie, gdy projekt lub rozwiązanie w fazie operacyjnej zostają włączone do krocącego programu prac lub po udanej realizacji fazy projektu określonej w krocącym programie prac lub jakiegokolwiek jego zmienionej wersji.
2. Zmiany krocącego programu prac dotyczące przyznanych środków budżetowych w wysokości przekraczającej 400 000 EUR na działanie przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.
3. Działania realizowane w ramach programu ISA² mogą wymagać udzielania zamówień na usługi zewnętrzne, które to zamówienia podlegają przepisom Unii dotyczącym zamówień publicznych ustanowionym w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 11

Finansowanie działań

1. Opracowywanie, tworzenie i ulepszanie wspólnych ram i generycznych narzędzi jest finansowane z programu ISA². Stosowanie tych ram i narzędzi jest finansowane przez ***europejskie administracje publiczne***.

2. Opracowywanie, tworzenie, **doprowadzenie do dojrzałości** i ulepszanie wspólnych usług jest finansowane z programu ISA². Z programu ISA² można również finansować scentralizowaną realizację takich usług na szczeblu Unii, w przypadkach gdy tego rodzaju realizacja **leży** w interesie Unii oraz jest należycie uzasadniona w krocącym programie prac. We wszystkich pozostałych przypadkach korzystanie z tych usług finansowane jest z innych źródeł.
3. Rozwiązania interoperacyjne przejęte przez program ISA² **w celu doprowadzenia ich do dojrzałości lub w celu ich tymczasowego utrzymania** są finansowane z programu ISA² do czasu, gdy zostaną przejęte przez inne programy lub inicjatywy.
4. Środki towarzyszące są finansowane z programu ISA².
5. **Finansowanie działania może zostać zawieszone lub zakończone na podstawie wyników monitorowania i kontroli zgodnie z art. 5 oraz w oparciu o ocenę tego, czy działanie nadal zaspokaja stwierdzone potrzeby, a także ocenę skuteczności i efektywności tego działania.**

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (komitet ISA²). **Komitet ten jest komitetem w rozumieniu** rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Akty te pozostają w mocy przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy.

Artykuł 13

Monitorowanie i ocena

1. Komisja **■** regularnie **monitoruje** wdrażanie i wpływ programu ISA² **w celu oceny, czy działania w ramach tego programu nadal zaspokajają stwierdzone potrzeby. Komisja dąży** również do uzyskania synergii z uzupełniającymi programami Unii.
2. Komisja przekazuje komitetowi ISA², **właściwej komisji lub komisjom Parlamentu Europejskiego, Radzie i Komitetowi Regionów** roczne sprawozdanie dotyczące wdrażania **i rezultatów** programu ISA².

Komisja **regularnie** monitoruje wdrażanie i ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych w całej Unii w ramach kroczącego programu prac ustanowionego na podstawie art. 9 **ust. 1**.

3. **Komisja przeprowadzi ocenę okresową programu ISA² do dnia 30 września 2019 r.** oraz jego **ocenę końcową** do dnia 31 grudnia 2021 r., i przekaze wyniki tych **ocen**, w tych samych terminach, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W tym zakresie właściwa komisja lub komisje Parlamentu Europejskiego mogą zwrócić się do Komisji o przedstawienie wyników ocen oraz o udzielenie odpowiedzi na pytania postawione przez ich członków.

4. W ramach ocen, o których mowa w ust. 3, bada się, między innymi, istotność, skuteczność, efektywność, użyteczność, **w tym, w stosownych przypadkach, zadowolenie przedsiębiorstw i obywateli oraz** zrównoważony charakter i spójność działań realizowanych w ramach **programu ISA²**. W ocenie końcowej bada się ponadto, w jakim zakresie osiągnięto cele programu **ISA²**, **takie jak ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych w całej Unii, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb wyrażonych przez europejskie administracje publiczne.**
5. W ocenach dokonuje się ewaluacji funkcjonowania programu **ISA²** pod kątem **realizacji** celów ustanowionych w art. 1 **ust. 1** oraz **zgodności z zasadami określonymi w art. 4 lit. b).** Realizację celów mierzy się w szczególności **przy uwzględnieniu** szeregu kluczowych czynników umożliwiających interoperacyjność oraz **za pomocą** szeregu instrumentów wspierających dla administracji publicznych, dostarczonych europejskim administracjom publicznym i wykorzystywanych przez te administracje. Wskaźniki służące ocenie rezultatów i wpływu programu **ISA²** określa się w krocącym programie prac.

6. W ramach ocen bada się korzyści, jakie Unia odniosła w związku z realizacją wspólnych polityk, **wskazuje potencjalne przypadki nakładania się działań i bada spójność z dziedzinami wymagającymi** ulepszeń **oraz** weryfikuje synergię z innymi inicjatywami Unii, **w szczególności z instrumentem „Łącząc Europę”**.

W ocenach dokonuje się ewaluacji przydatności działań w ramach programu ISA² dla organów lokalnych i regionalnych z perspektywy poprawy interoperacyjności w administracji publicznej i efektywności świadczenia usług publicznych.

7. Oceny zawierają, w odpowiednich przypadkach, informacje dotyczące:
- a) ilościowych **i jakościowych** korzyści uzyskiwanych dzięki rozwiązaniom interoperacyjnym poprzez powiązanie ICT z potrzebami użytkowników końcowych;
 - b) ilościowych **i jakościowych** rezultatów rozwiązań interoperacyjnych opartych na ICT.
8. Zakończone lub zawieszone działania pozostają przedmiotem całkowitej oceny programu. Są one monitorowane pod kątem ich pozycji w całościowym obszarze interoperacyjności w Europie oraz oceniane pod względem ich akceptacji przez użytkowników, korzystania z nich oraz ponownego wykorzystywania.

Artykuł 14

Współpraca międzynarodowa

1. W programie ISA² mogą uczestniczyć inne państwa Europejskiego Obszaru Ekonomicznego oraz kraje kandydujące w ramach ich odpowiednich umów z Unią.
2. Wspierana jest współpraca z innymi państwami trzecimi oraz organizacjami i instytucjami międzynarodowymi, zwłaszcza w ramach partnerstwa eurośroziemnomorskiego i partnerstwa wschodniego, a także z państwami sąsiadującymi, zwłaszcza z państwami Bałkanów Zachodnich i z państwami regionu Morza Czarnego. Koszty z tym związane nie mogą być pokrywane z programu ISA².
3. W stosownych przypadkach program **ISA²** obejmuje propagowanie ponownego wykorzystywania przez państwa trzecie stworzonych w jego ramach rozwiązań.

Artykuł 15

Inicjatywy pozaunijne

Bez uszczerbku dla innych polityk Unii rozwiązania interoperacyjne stworzone lub stosowane w ramach programu ISA² mogą być wykorzystywane w ramach pozaunijnych inicjatyw, do celów niekomercyjnych, o ile budżet ogólny Unii nie zostanie obciążony dodatkowymi kosztami, a realizacja głównego celu Unii związanego z danym rozwiązaniem nie będzie zagrożona.

Artykuł 16

Ochrona danych

Przetwarzanie danych osobowych za pomocą rozwiązań stosowanych w ramach programu ISA² przebiega zgodnie z zasadami i przepisami zawartymi w dyrektywach 95/46/WE i 2002/58/WE oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

Artykuł 17
Przepisy finansowe

1. Pula środków finansowych przeznaczona na wdrażanie programu ISA² w okresie jego stosowania wynosi 130 928 000 EUR.
2. Roczne środki są zatwierdzane przez Parlament Europejski i Radę w granicach przewidzianych w wieloletnich ramach finansowych.
3. Środki finansowe przydzielone na realizację programu ISA² można również wykorzystać do pokrycia wydatków związanych z działaniami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i oceny, które są regularnie niezbędne do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów.

Artykuł 18
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie **trzeciego** dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Niezależnie od akapitu drugiego niniejszego artykułu, art. 13 stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 do dnia 31 grudnia 2021 r.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

TEKSTY PRZYJĘTE

Wydanie tymczasowe

P8_TA-PROV(2015)0395

Reforma prawa wyborczego Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2015 r. w sprawie reformy prawa wyborczego Unii Europejskiej (2015/2035(INL))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Akt dotyczący wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich (zwany dalej „aktem wyborczym”), dołączony do decyzji Rady z dnia 20 września 1976 r. wraz ze zmianami³⁶, w szczególności jego art. 14,
- uwzględniając Traktaty, a zwłaszcza art. 9, 10, 14 oraz art. 17 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a także art. 22, 223 ust. 1 i art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 2 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,
- uwzględniając Protokół nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie procedury wyborczej Parlamentu Europejskiego, a w szczególności rezolucję z dnia 15 lipca 1998 r. w sprawie projektu procedury wyborczej zawierającej wspólne zasady wyboru członków Parlamentu Europejskiego³⁷, rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.³⁸ i rezolucję z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie usprawnienia organizacji wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.³⁹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie składu Parlamentu Europejskiego w perspektywie wyborów w 2014 r.⁴⁰,
- uwzględniając zalecenie Komisji 2013/142/UE z dnia 12 marca 2013 r. dotyczące usprawnienia demokratycznego i skutecznego przeprowadzania wyborów do

³⁶ Decyzja Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom (Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 1.) zmieniona decyzją Rady 93/81/Euratom, EWWiS, EWG (Dz.U. L 33 z 9.2.1993, s. 15.) i decyzją Rady 2002/772/WE, Euratom (Dz.U. L 283 z 21.10.2002, s. 1).

³⁷ Dz.U. C 292 z 21.9.1998, s. 66.

³⁸ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0462.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0323.

⁴⁰ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0082.

Parlamentu Europejskiego⁴¹,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 maja 2015 r. zatytułowany „Sprawozdanie w sprawie wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.” (COM(2015)0206),
 - uwzględniając ocenę europejskiej wartości dodanej reformy prawa wyborczego Unii Europejskiej⁴²,
 - uwzględniając porozumienie ramowe z dnia 20 października 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską⁴³,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającą szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami⁴⁴,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych⁴⁵, a w szczególności jego art. 13, 21 i 31,
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (Karta), a w szczególności jej art. 11, 23 i 39,
 - uwzględniając art. 45 i art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A8-0286/2015),
- A. mając na uwadze, że art. 223 TFUE przyznaje Parlamentowi Europejskiemu prawo do zainicjowania reformy własnej procedury wyborczej, w celu wypracowania jednolitej procedury mającej zastosowanie w całej Unii lub procedury opartej na zasadach wspólnych dla wszystkich państw członkowskich, oraz do udzielenia zgody na tę reformę;
- B. mając na uwadze, że reforma procedury wyborczej Parlamentu Europejskiego powinna mieć na celu zwiększenie demokratycznego i ponadnarodowego wymiaru wyborów europejskich i demokratycznej legitymacji procesu decyzyjnego Unii, wzmocnienie pojęcia obywatelstwa Unii, poprawę funkcjonowania Parlamentu Europejskiego i rządu w Unii, umocnienie legitymacji prac Parlamentu Europejskiego, wzmocnienie zasad równości wyboru i równych szans, zwiększenie skuteczności systemu przeprowadzania wyborów europejskich, a także przybliżenie posłów do Parlamentu Europejskiego do swoich wyborców, w szczególności tych najmłodszych;

⁴¹ Dz.U. L 79 z 21.3.2013, s. 29.

⁴² PE 558.775

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA\(2015\)558775_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA(2015)558775_EN.pdf)

⁴³ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

⁴⁴ Dz.U. L 329 z 30.12.1993, s. 34.

⁴⁵ Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1.

- C. mając na uwadze, że reforma procedury wyborczej musi być zgodna z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, a ujednolicenie nie powinno być celem samym w sobie;
- D. mając na uwadze, że możliwość opracowania jednolitej procedury wyborczej w oparciu o powszechne wybory bezpośrednie jest zapisana w Traktatach od 1957 r.;
- E. mając na uwadze, że coraz niższa frekwencja w wyborach europejskich, w szczególności wśród najmłodszych wyborców, oraz rosnący brak zainteresowania obywateli problematyką europejską stanowią zagrożenie dla przyszłości Europy, w związku z czym potrzebne są pomysły, które przyczynią się do ożywienia europejskiej demokracji;
- F. mając na uwadze, że prawdziwa harmonizacja procedury wyborczej do Parlamentu Europejskiego we wszystkich państwach członkowskich mogłaby lepiej promować prawo wszystkich obywateli Unii do uczestniczenia na równych prawach w demokratycznym życiu Unii, a równocześnie umocnić polityczny wymiar integracji europejskiej;
- G. mając na uwadze, że uprawnienia Parlamentu Europejskiego stopniowo rosną od pierwszych wyborów bezpośrednich w 1979 r. oraz że Parlament Europejski jako współustawodawca ma równy status z Radą w większości dziedzin polityki Unii, szczególnie w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony;
- H. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony zmienił mandat posłów do Parlamentu Europejskiego, czyniąc ich bezpośrednimi przedstawicielami obywateli Unii⁴⁶, nie zaś „przedstawicielami narodów państw należących do Wspólnoty”⁴⁷;
- I. mając na uwadze, że jedyna reforma samego aktu wyborczego miała miejsce w 2002 r. w wyniku przyjęcia decyzji Rady 2002/772/WE, Euratom⁴⁸, która wymaga od państw członkowskich przeprowadzania wyborów na zasadzie reprezentacji proporcjonalnej z zastosowaniem systemu list lub pojedynczego głosu podlegającego przeniesieniu i która zlikwidowała podwójny mandat w przypadku posłów do Parlamentu Europejskiego; mając ponadto na uwadze, że państwom członkowskim wyraźnie przyznano prawo tworzenia okręgów wyborczych na szczeblu krajowym i wprowadzenia progu krajowego nieprzekraczającego 5% oddanych głosów;
- J. mając na uwadze, że wszechstronne porozumienie w sprawie prawdziwie jednolitej procedury wyborczej nie zostało jeszcze osiągnięte, chociaż stopniowo następuje pewna zbieżność systemów wyborczych, między innymi w wyniku przyjęcia aktów prawa wtórnego, takich jak dyrektywa Rady 93/109/WE;
- K. mając na uwadze, że pojęcie obywatelstwa Unii, wprowadzone formalnie do porządku konstytucyjnego traktatem z Maastricht w 1993 r., obejmuje prawo obywateli Unii do

⁴⁶ Art. 10 ust. 2 i art. 14 ust. 2 TUE.

⁴⁷ Art. 189 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

⁴⁸ Decyzja Rady 2002/772/WE, Euratom z dnia 25 czerwca 2002 r. i 23 września 2002 r. zmieniająca Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, dołączony do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom (Dz.U. L 283 z 21.10.2002, s. 1).

uczestniczenia w wyborach europejskich i lokalnych w swoich państwach członkowskich oraz w państwie zamieszkania na takich samych warunkach jak w przypadku obywateli tego państwa⁴⁹; mając na uwadze, że Karta, której Traktat z Lizbony nadał wiążącą moc prawną, przyczyniła się do wzmocnienia tego prawa;

- L. mając na uwadze, że pomimo tych reform wybory europejskie wciąż są regulowane głównie przez przepisy krajowe, kampanie wyborcze nadal mają charakter krajowy, a europejskie partie polityczne nie mogą w wystarczający sposób wypełniać swojego mandatu konstytucyjnego i przyczyniać się „do kształtowania europejskiej świadomości politycznej i wyrażania woli obywateli Unii” zgodnie z wymogiem art. 10 ust. 4 TUE;
- M. mając na uwadze, że europejskie partie polityczne mają największą możliwość przyczyniania się „do kształtowania europejskiej świadomości politycznej”, w związku z czym powinny odgrywać większą rolę w kampaniach wyborczych do Parlamentu, tak aby poprawić widoczność tych wyborów i wykazać związek pomiędzy głosowaniem na daną partię krajową a jego wpływem na liczebność europejskiej grupy politycznej w Parlamencie Europejskim;
- N. mając na uwadze, że istnieją znaczne różnice w procesie mianowania kandydatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego między państwami członkowskimi i między partiami krajowymi, przede wszystkim pod względem przejrzystości i standardów demokracji, podczas gdy otwarte, przejrzyste i demokratyczne procedury wybierania kandydatów mają podstawowe znaczenie dla budowania zaufania do systemu politycznego;
- O. mając na uwadze, że terminy finalizowania list wyborczych przed wyborami europejskimi znacznie się różnią w poszczególnych państwach członkowskich, obecnie wahając się od 17 do 83 dni, co stawia kandydatów i wyborców w całej Unii w nierównej sytuacji, jeżeli chodzi o czas na prowadzenie kampanii i zastanowienie się nad wyborem;
- P. mając na uwadze, że terminy zamykania spisów wyborców przed wyborami europejskimi znacznie się różnią w poszczególnych państwach członkowskich i mogą uczynić wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat wyborców (która ma na celu uniknięcie podwójnego głosowania) trudną, jeśli nie niemożliwą;
- Q. mając na uwadze, że utworzenie wspólnego okręgu wyborczego, w którym listy otwierałyby nazwiska kandydatów każdego z ugrupowań politycznych na urząd przewodniczącego Komisji Europejskiej, zdecydowanie wzmocniłoby europejską demokrację i dodatkowo usankcjonowało wybory przewodniczącego Komisji;
- R. mając na uwadze, że w odniesieniu do wyborów europejskich istniejące europejskie przepisy wyborcze umożliwiają ustalenie nieobowiązkowego progu na poziomie do 5 % oddanych głosów oraz że 15 państw członkowskich wykorzystało tę możliwość i wprowadziło próg wynoszący od 3 do 5 %; mając na uwadze, że w mniejszych państwach członkowskich, a także w państwach członkowskich, które podzieliły swój obszar wyborczy na okręgi wyborcze, faktyczny próg wynosi ponad 3 %, nawet jeżeli nie istnieje próg określony prawnie; mając na uwadze, że wprowadzenie

⁴⁹ Art. 20 ust. 2 TFUE.

obowiązkowych progów jest uznane w tradycji konstytucyjnej za prawomocny środek zagwarantowania, że parlamenty są zdolne do funkcjonowania;

- S. mając na uwadze, że choć art. 10 ust. 2 aktu wyborczego wyraźnie zakazuje wczesnego publikowania wyników wyborów, takie wyniki w przeszłości były podawane do wiadomości publicznej; mając na uwadze, że ujednolicony czas zakończenia głosowania we wszystkich państwach członkowskich przyczyniłby się zdecydowanie do wspólnego europejskiego charakteru wyborów europejskich oraz ograniczyłby możliwość wpływania na wyniki w sytuacji, gdy w niektórych państwach członkowskich wyniki wyborów są podawane do wiadomości publicznej, zanim głosowanie zakończy się we wszystkich państwach członkowskich;
- T. mając na uwadze, że pierwsze oficjalne prognozy wyników wyborów powinny być ogłaszane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich w ostatnim dniu okresu wyborczego, o godz. 21.00 czasu środkowoeuropejskiego;
- U. mając na uwadze, że określenie wspólnego dla całej Europy dnia głosowania lepiej odzwierciedlałoby wspólny udział obywateli w całej Unii, umocniło demokrację uczestniczącą i pomogło utworzyć bardziej spójne wybory paneuropejskie;
- V. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony ustanowił nowy porządek konstytucyjny, przyznając Parlamentowi Europejskiemu prawo wyboru Przewodniczącego Komisji Europejskiej⁵⁰ zamiast zwykłego wyrażenia zgody; mając na uwadze, że wybory europejskie w 2014 r. stworzyły ważny precedens w tym względzie i pokazały, iż nominowanie czołowych kandydatów zwiększa zainteresowanie obywateli wyborami europejskimi;
- W. mając na uwadze, że nominowanie głównych kandydatów na stanowisko Przewodniczącego Komisji Europejskiej stanowi połączenie między głosowaniem na poziomie krajowym a kontekstem europejskim oraz umożliwia obywatelom Unii dokonywanie świadomych wyborów spośród alternatywnych programów politycznych; mając na uwadze, że wyznaczanie głównych kandydatów z użyciem otwartej i przejrzystej procedury zwiększa demokratyczną legitymację i umacnia odpowiedzialność;
- X. mając na uwadze, że procedura nominacji i wyboru głównych kandydatów na to stanowisko jest silnym przejawem europejskiej demokracji; mając ponadto na uwadze, że powinna ona być integralną częścią kampanii wyborczych;
- Y. mając na uwadze, że termin nominacji kandydatów przez europejskie partie polityczne należy ujednolicić w akcie wyborczym oraz że główni kandydaci na stanowisko Przewodniczącego Komisji Europejskiej powinni kandydować w wyborach do Parlamentu Europejskiego;
- Z. mając na uwadze, że nie wszystkie państwa członkowskie zapewniają swoim obywatelom możliwość głosowania z zagranicy, a wśród państw, które to czynią, warunki pozbawienia prawa do głosowania bardzo się różnią; mając na uwadze, że zagwarantowanie wszystkim obywatelom Unii mieszkającym poza nią prawa do uczestnictwa w wyborach przyczyniłoby się do wzmocnienia zasady równości wyboru;

⁵⁰ Art. 17 ust. 7 TUE.

mając jednak na uwadze, że państwa członkowskie powinny lepiej skoordynować swoje systemy administracyjne, aby uniemożliwić wyborcom dwukrotne głosowanie w dwóch różnych państwach członkowskich;

- AA. mając na uwadze, że w przynajmniej 13 państwach członkowskich nie ma odpowiednich przepisów wewnętrznych uniemożliwiających obywatelom posiadającym dwa obywatelstwa państw członkowskich dwukrotne głosowanie, co stanowi naruszenie art. 9 aktu wyborczego;
- AB. mając na uwadze, że na szczeblu Unii należy powołać organ wyborczy działający jako sieć pojedynczych organów kontaktowych państw członkowskich, ponieważ ułatwiłoby to dostęp do informacji na temat zasad rządzących wyborami europejskimi, a także zracjonalizowało cały proces i umocniło europejski charakter tych wyborów; mając w związku z tym na uwadze, że Komisję wzywa się do zbadania praktycznych ustaleń niezbędnych do ustanowienia takiego organu na szczeblu Unii;
- AC. mając na uwadze, że minimalny wiek uprawniający do kandydowania w 28 państwach członkowskich waha się od 18 do 25 lat, a minimalny wiek uprawniający do głosowania wynosi od 16 do 18 lat, co wynika z rozbieżnych tradycji konstytucyjnych i wyborczych w państwach członkowskich; mając na uwadze, że harmonizacja wieku uprawniającego do głosowania oraz minimalnego wieku kandydatów byłaby wysoce pożądana jako środek zapewnienia obywatelom Unii prawdziwej równości głosu oraz pozwoliłaby uniknąć dyskryminacji w najbardziej fundamentalnym aspekcie obywatelstwa, jakim jest prawo do udziału w procesie demokratycznym;
- AD. mając na uwadze, że oficjalne stworzenie partii politycznych na szczeblu Unii i ich konsolidacja przyczyniają się do powstania europejskiej świadomości politycznej i wyrażania woli obywateli Unii, co z kolei ułatwia również stopniową konwergencję systemów wyborczych;
- AE. mając na uwadze, że głosowanie korespondencyjne, elektroniczne i internetowe mogłoby sprawić, że wybory europejskie będą skuteczniejsze i atrakcyjniejsze dla głosujących, pod warunkiem zapewnienia możliwie najwyższych standardów ochrony danych;
- AF. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich członkowie władzy wykonawczej mogą ubiegać się o wybór do parlamentu krajowego bez konieczności zaprzestania swojej działalności instytucjonalnej;
- AG. mając na uwadze, że pomimo ciągłych postępów od 1979 r. w zakresie równowagi między kobietami i mężczyznami w podziale mandatów wciąż pozostają w tej kwestii znaczne rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi, gdyż w 10 z nich wskaźnik najmniej reprezentowanej płci wynosi 33 %; mając na uwadze, że obecny skład Parlamentu Europejskiego, który liczy jedynie 36,62 % kobiet, jest poniżej wartości i celów równości płci, której Karta jest orędowniczką;
- AH. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn – jako jedna z fundamentalnych wartości Unii – musi być osiągnięta, ale jedynie bardzo nieliczne państwa członkowskie wprowadziły tę zasadę do swoich krajowych systemów wyborczych; mając na uwadze, że stosowanie parytetów w procesie podejmowania decyzji politycznych oraz naprzemiennych list okazało się bardzo efektywnym narzędziem w

walce z dyskryminacją, brakiem równowagi we wpływie poszczególnych płci oraz narzędziem poprawy reprezentacji demokratycznej w politycznych organach decyzyjnych;

- AI. mając na uwadze, że zasada degresywnej proporcjonalności zapisana w TUE znacząco przyczyniła się do powstania we wszystkich państwach członkowskich poczucia przynależności do europejskiego projektu,
1. postanawia zreformować procedurę wyborczą w odpowiednim czasie przez wyborami w 2019 r. w celu: umocnienia demokratycznego i ponadnarodowego wymiaru wyborów europejskich i legitymacji demokratycznej procesu decyzyjnego UE, wzmocnienia pojęcia obywatelstwa Unii i równości prawa wyborczego, wspierania zasady demokracji przedstawicielskiej i bezpośredniego reprezentowania obywateli Unii w Parlamencie Europejskim zgodnie z art. 10 TFUE, poprawy funkcjonowania Parlamentu Europejskiego i sprawowania rządów w Unii, umocnienia legitymacji i skuteczności prac Parlamentu Europejskiego, zwiększenia skuteczności systemu przeprowadzania wyborów europejskich, spotęgowania wspólnego poczucia przynależności wśród obywateli ze wszystkich państw członkowskich, zwiększenia zrównoważonego składu Parlamentu Europejskiego, a także zapewnienia obywatelom Unii jak największej równości wyboru i uczestnictwa;
 2. proponuje poprawę widoczności europejskich partii politycznych poprzez umieszczenie ich nazw i znaków graficznych na kartach do głosowania, a także zaleca, aby figurowały one również w telewizyjnych i radiowych audycjach wyborczych, na plakatach i innych materiałach wykorzystywanych w europejskich kampaniach wyborczych, zwłaszcza w manifestach partii krajowych, ponieważ dzięki tym środkom wybory europejskie stałyby się bardziej przejrzyste, a ich demokratyczny przebieg zostałby usprawniony dzięki temu, że obywatele będą mogli jasno zrozumieć wpływ oddawanych przez siebie głosów na zdolność wywierania wpływu politycznego przez europejskie partie polityczne oraz formowania grup politycznych w Parlamencie Europejskim;
 3. uważa jednocześnie, że w świetle zaangażowania Unii na rzecz zasady pomocniczości regionalne partie polityczne kandydujące w wyborach europejskich powinny postępować podobnie oraz że należy zachęcać władze regionalne do posługiwania się w tym kontekście oficjalnie uznanymi językami regionalnymi;
 4. zachęca państwa członkowskie do ułatwiania udziału europejskich partii politycznych, a także ich czołowych kandydatów, w kampaniach wyborczych, zwłaszcza w telewizji i innych środkach masowego przekazu;
 5. postanawia określić wspólny termin, przed upływem którego mają zostać sporządzone listy wyborcze, wynoszący co najmniej 12 tygodni przed dniem wyborów, co ma na celu zwiększenie równości wyboru, gdyż zarówno kandydaci, jak i wyborcy w całej Unii będą dysponować takim samym czasem na przygotowanie się i na refleksję przed głosowaniem; zachęca państwa członkowskie do rozważenia sposobów zapewnienia większej zbieżności przepisów regulujących kampanie wyborcze w ramach wyborów europejskich;
 6. uważa za istotne, aby partie polityczne na wszystkich szczeblach przyjęły demokratyczne i przejrzyste procedury wyboru kandydatów; zaleca, aby partie krajowe

dokonywały demokratycznego wyboru kandydatów, którzy wystartują w wyborach europejskich;

7. sugeruje, aby w odniesieniu do państw członkowskich obejmujących jeden okręg wyborczy oraz do poszczególnych okręgów wyborczych, w których stosowany jest system list obejmujących ponad 26 mandatów, wprowadzić obowiązkowy próg wynoszący 3–5 %; uważa, że środek ten ma istotne znaczenie dla zabezpieczenia prawidłowego funkcjonowania Parlamentu Europejskiego, ponieważ przyczyni się do uniknięcia dalszej fragmentacji;
8. pomimo faktu, że państwa członkowskie mogą dowolnie określać, w którym(-ych) dniu(-ach) okresu wyborczego odbędą się wybory, proponuje, aby wybory we wszystkich państwach członkowskich kończyły się w niedzielę wyborów europejskich o godz. 21.00 czasu środkowoeuropejskiego, dzięki czemu zapewnione zostanie właściwe wykonanie art. 10 ust. 2 aktu wyborczego, a tym samym zmniejszone zostanie prawdopodobieństwo wpływu na wyniki wyborów w związku z podawaniem do wiadomości publicznej wyników wyborów w niektórych państwach członkowskich, podczas gdy głosowanie nie zostało jeszcze zakończone we wszystkich państwach członkowskich; postuluje, aby zakaz wczesnego ogłaszania wyników wyborów pozostał w mocy we wszystkich państwach członkowskich;
9. postanawia określić wspólny termin wyznaczania głównych kandydatów przez europejskie partie polityczne na okres 12 tygodni przed wyborami europejskimi, tak aby umożliwić zaprezentowanie ich programów wyborczych, organizację debat z udziałem kandydatów oraz przeprowadzenie ogólnounijnych kampanii wyborczych; uważa, że proces wyznaczania głównych kandydatów jest istotnym aspektem kampanii wyborczych w związku z pośrednim związkiem między wynikami w wyborach europejskich a wyborem Przewodniczącego Komisji zgodnie z postanowieniami Traktatu z Lizbony;
10. postanawia określić wspólny ośmioletni termin sporządzenia spisu wyborców oraz sześciotygodniowy okres na wymianę informacji o obywatelach Unii posiadających podwójne obywatelstwo i o obywatelach Unii zamieszkających w innym państwie członkowskim, które to informacje mają zostać dostarczone do jednego organu krajowego odpowiedzialnego za spis wyborców;
11. uważa, że należy uwzględnić uczciwość wyborów poprzez ograniczenie wydatków na kampanię wyborczą do rozsądnej kwoty, która umożliwia odpowiednie zaprezentowanie partii politycznych, kandydatów i ich programów wyborczych;
12. proponuje, aby wszyscy obywatele Unii, w tym ci mieszkający lub pracujący w państwie trzecim, otrzymali prawo oddania głosu w wyborach do Parlamentu Europejskiego; uważa, że dzięki temu wszyscy obywatele Unii będą mieć takie samo prawo głosowania w wyborach europejskich na tych samych warunkach, bez względu na miejsce zamieszkania lub obywatelstwo;
13. wzywa jednak państwa członkowskie do lepszego skoordynowania systemów administracyjnych, aby uniemożliwić wyborcom dwukrotne głosowanie w dwóch różnych państwach członkowskich;
14. zachęca państwa członkowskie, aby umożliwiły głosowanie korespondencyjne,

elektroniczne oraz internetowe w celu zwiększenia udziału w głosowaniu i ułatwienia go wszystkim obywatelom, a zwłaszcza osobom o ograniczonej możliwości poruszania się oraz osobom mieszkającym lub pracującym w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami, lub w państwie trzecim, o ile podjęte są niezbędne kroki dla zapobieżenia wszelkim możliwym oszustwom w korzystaniu z tych form głosowania;

15. jako dalszy krok zaleca państwom członkowskim rozważenie sposobów zharmonizowania minimalnego wieku wyborców i ustalenia go na poziomie 16 lat w celu dalszego zwiększenia równości wyboru wśród obywateli Unii;
16. wzywa do dokonania przeglądu porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską z myślą o dostosowaniu przepisów mających zastosowanie do komisarzy kandydujących w wyborach do Parlamentu Europejskiego, tak aby nie odbywało się to ze szkodą dla instytucjonalnej skuteczności Komisji w okresie wyborów, a jednocześnie aby nie dopuścić do niewłaściwego wykorzystania zasobów instytucjonalnych;
17. postanawia dać Parlamentowi prawo ustalenia, po konsultacji z Radą, okresu wyborczego w wyborach do Parlamentu Europejskiego;
18. zachęca państwa członkowskie do przyjęcia odpowiednich ram prawnych zapewniających najwyższe standardy dotyczące informacyjnego, uczciwego i obiektywnego relacjonowania przez media – zwłaszcza przez nadawców publicznych – w czasie kampanii wyborczych; uważa, że ma to istotne znaczenie dla umożliwienia obywatelom Unii podejmowania świadomych wyborów dotyczących konkurencyjnych programów politycznych; uznaje znaczenie, jakie instrumenty samoregulacji, takie jak kodeksy postępowania, mają dla osiągnięcia tego celu;
19. wzywa do umocnienia standardów służących zapewnieniu swobodnej i nieskrępowanej rywalizacji między partiami politycznymi, w szczególności poprzez zadbanie o pluralizm w sferze mediów i neutralność administracji publicznej wszystkich szczebli wobec procesu wyborczego;
20. podkreśla znaczenie zwiększenia udziału kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych oraz większej reprezentacji kobiet w wyborach europejskich; w związku z tym wzywa państwa członkowskie i instytucje Unii do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu propagowania zasady równości mężczyzn i kobiet w całym procesie wyborczym; podkreśla w związku z tym znaczenie zachowania równowagi płci na listach wyborczych;
21. zachęca państwa członkowskie do przyjęcia środków mających na celu propagowanie odpowiedniej reprezentacji mniejszości etnicznych, językowych i innych w wyborach europejskich;
22. uważa, że pożądane jest ustanowienie europejskiego organu wyborczego, któremu można by powierzyć zadanie centralizacji informacji w sprawie wyborów do Parlamentu Europejskiego, nadzorowania przebiegu wyborów oraz ułatwiania wymiany informacji między państwami członkowskimi;
23. stwierdza, że sprawowanie mandatu posła do Parlamentu Europejskiego powinno być również niepołączalne z mandatem posła do parlamentu regionalnego lub

zgromadzenia posiadającego uprawnienia ustawodawcze;

24. przypomina, że pomimo zaleceń Komisji państwom członkowskim wielokrotnie nie udawało się osiągnąć porozumienia co do wspólnego dnia głosowania; zachęca państwa członkowskie do podejmowania działań mających na celu osiągnięcie porozumienia w tej kwestii;
25. przekazuje Radzie załączony wniosek dotyczący zmiany Aktu dotyczącego wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich⁵¹;
26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.

⁵¹ Poprawki zawarte w dołączonym wniosku opierają się na konsolidacji dokonanej przez Wydział Prawny Parlamentu Europejskiego na podstawie Aktu dotyczącego wyboru przedstawicieli do Zgromadzenia w powszechnych wyborach bezpośrednich (Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 5), zmienionego decyzją 93/81/Euratom, EWWiS, EWG zmieniającą Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, dołączony do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r. (Dz.U. L 33 z 9.2.1993, s. 15), i decyzją Rady 2002/772/WE, Euratom z dnia 25 czerwca i 23 września 2002 r. (Dz.U. L 283 z 21.10.2002, s. 1). Różni się on od wersji skonsolidowanej przygotowanej przez Urząd Publikacji Unii Europejskiej (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002) w dwóch punktach: zawiera ona tiret do art. 7 ust. 1 „– członka Komitetu Regionów” wynikające z art. 5 traktatu amsterdamskiego (Dz.U. C 340 z 10.11.1997), a numeracja została zmieniona zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 2002/772/WE, Euratom.

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

**w sprawie przyjęcia przepisów zmieniających Akt dotyczący wyboru członków
Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 223 ust. 1,

uwzględniając wniosek Parlamentu Europejskiego,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, że należy wdrożyć postanowienia Traktatu dotyczące procedury wyborczej,

PRZYJĘŁA poniższe przepisy i i zaleca państwom członkowskim ich zatwierdzenie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Artykuł 1

W Akcie dotyczącym wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, dołączonym do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom⁵², wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W każdym państwie członkowskim członkowie Parlamentu Europejskiego są wybierani jako przedstawiciele obywateli Unii na zasadzie proporcjonalnej z zastosowaniem systemu list lub pojedynczego głosu podlegającego przeniesieniu.”;

2) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 2a

Rada, stanowiąc jednomyślnie, podejmuje decyzję w sprawie wspólnego okręgu wyborczego, w którym listy otwierają nazwiska kandydatów każdego z ugrupowań politycznych na urząd Przewodniczącego Komisji.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

⁵² Decyzja Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r. (Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 1).

W odniesieniu do okręgów wyborczych oraz do państw członkowskich o jednym okręgu wyborczym, w których stosowany jest system list obejmujących ponad 26 mandatów, państwa członkowskie ustanawiają próg minimalny w rozdziale mandatów, przy czym próg ten nie może być niższy niż 3 procent ani wyższy niż 5 procent oddanych głosów w danym okręgu wyborczym lub państwie członkowskim o jednym okręgu.”;

4) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 3a

Każde państwo członkowskie ustanawia termin sporządzenia list kandydatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Termin ten wynosi co najmniej 12 tygodni przed rozpoczęciem okresu wyborczego, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

Artykuł 3b

Termin sporządzenia i zamknięcia spisu wyborców przypada na osiem tygodni przed pierwszym dniem wyborów.

Artykuł 3c

Partie polityczne uczestniczące w wyborach do Parlamentu Europejskiego przestrzegają procedur demokratycznych i przejrzystości w wyborze swoich kandydatów do wspomnianych wyborów.

Artykuł 3d

Lista kandydatów w wyborach do Parlamentu Europejskiego zapewnia równouprawnienie płci.

Artykuł 3e

Karty do głosowania wykorzystywane w wyborach do Parlamentu Europejskiego zapewniają jednakową widoczność nazw i znaków graficznych partii krajowych, a także europejskich partii politycznych.

Państwa członkowskie wspierają i ułatwiają informowanie o tych powiązaniach w telewizyjnych i radiowych audycjach wyborczych oraz w materiałach wykorzystywanych w kampanii wyborczej. Materiały wykorzystywane w kampanii wyborczej zawierają odniesienie do manifestu ewentualnej europejskiej partii politycznej, z którą powiązana jest partia krajowa.

Zasady dotyczące przesyłania wyborcom materiałów wyborczych w wyborach do Parlamentu Europejskiego są takie same jak zasady obowiązujące w przypadku wyborów krajowych, regionalnych i lokalnych w danym państwie członkowskim.

Artykuł 3f

Europejskie partie polityczne wyznaczają swoich kandydatów na stanowisko Przewodniczącego Komisji co najmniej 12 tygodni przed rozpoczęciem okresu wyborczego, o którym mowa w art. 10 ust. 1.”;

5) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 4a

Państwa członkowskie mogą wprowadzić głosowanie drogą elektroniczną lub głosowanie internetowe w wyborach do Parlamentu Europejskiego, a w przypadku

wprowadzenia takiego sposobu głosowania przyjmują środki wystarczające, aby zapewnić wiarygodność wyników, poufność głosowania oraz ochronę danych.

Artykuł 4b

Państwa członkowskie mogą dać swoim obywatelom możliwość głosowania korespondencyjnego w wyborach do Parlamentu Europejskiego.”;

6) w art. 5 ust. 1 uchyla się akapit drugi;

7) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Członkowie Parlamentu Europejskiego głosują indywidualnie i osobiście. Nie mogą być związani instrukcjami ani nie otrzymują mandatu wiążącego. Reprezentują wszystkich obywateli Unii.

2. Członkowie Parlamentu Europejskiego korzystają z przywilejów i immunitetów, które mają zastosowanie do nich na mocy Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.”;

8) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Mandatu członka Parlamentu Europejskiego nie można łączyć z funkcją:

- członka rządu Państwa Członkowskiego, – członka parlamentu narodowego lub regionalnego lub zgromadzenia mającego uprawnienia ustawodawcze,
- członka Komisji,
- sędziego, rzecznika generalnego lub sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
- członka Zarządu Europejskiego Banku Centralnego,
- członka Trybunału Obrachunkowego,
- Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich,
- członka Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,
- członka Komitetu Regionów,
- członka komitetów lub innych organów utworzonych na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej w celu zarządzania funduszami Unii lub wykonywania stałych bezpośrednich zadań administracyjnych,
- członka Rady Dyrektorów, Komitetu Zarządzającego lub pracownika Europejskiego Banku Inwestycyjnego,
- czynnego urzędnika lub pracownika instytucji Unii Europejskiej lub wyspecjalizowanych organów przy nich ustanowionych lub Europejskiego Banku Centralnego.”;

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Członkowie Parlamentu Europejskiego, którzy, podczas wymienionego w artykule 5 okresu 5 lat, przyjmą funkcję określoną w ustępie 1 i 3, zostaną zastąpieni zgodnie z artykułem 13.”;

9) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 9a

Wszyscy obywatele Unii, w tym ci mieszkający lub pracujący w państwie trzecim, mają prawo głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Państwa członkowskie przyjmują konieczne środki w celu zapewnienia wykonywania tego prawa.

Artykuł 9b

Każde państwo członkowskie wyznacza pojedynczy organ kontaktowy odpowiedzialny za wymianę danych dotyczących wyborców ze swoimi odpowiednikami w innych państwach członkowskich. Co najmniej na sześć tygodni przed pierwszym dniem wyborów wspomniany organ przekazuje swoim odpowiednikom za pośrednictwem jednolitych i bezpiecznych środków komunikacji elektronicznej dane dotyczące obywateli Unii, którzy są obywatelami więcej niż jednego państwa członkowskiego, oraz obywateli Unii, którzy nie są obywatelami państwa członkowskiego, w którym zamieszkują.

Przekazywane informacje obejmują przynajmniej nazwisko i imię, wiek, miejsce zamieszkania i datę przybycia do danego państwa członkowskiego obywatela, którego informacje dotyczą.”;

10) art. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 10

1. Wybory do Parlamentu Europejskiego odbywają się w dniu lub w dniach i okresach wyznaczonych przez każde państwo członkowskie. We wszystkich państwach członkowskich odbywają się one w dniu lub dniach przypadających w tym samym okresie rozpoczynającym się w czwartek rano i kończącym się w następującą po nim niedzielę. We wszystkich państwach członkowskich wybory kończą się w niedzielę o godz. 21.00 czasu środkowoeuropejskiego.

2. Państwa członkowskie nie mogą urzędowo ogłosić wyników przed zakończeniem głosowania. Pierwsze oficjalne prognozy wyników wyborów podawane są jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich wraz z zakończeniem okresu wyborczego, o którym mowa w ust. 1. Przed upływem tego terminu nie mogą być również publikowane prognozy oparte na sondażach przeprowadzonych wśród wyborców po ich wyjściu z lokali wyborczych.

3. Liczenie głosów wysyłanych pocztą rozpoczyna się we wszystkich państwach członkowskich po zakończeniu głosowania w państwie członkowskim, którego wyborcy głosują jako ostatni w okresie wyborczym, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 11

1. Parlament Europejski, po konsultacji z Radą, wyznacza okres wyborczy przeprowadzenia wyborów co najmniej rok przed końcem pięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 5.

3. Bez uszczerbku dla art. 229 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Parlament Europejski zbiera się, bez konieczności zwoływania go, w pierwszy

wtorek po upływie miesiąca od zakończenia okresu wyborczego.”;

- 11) art. 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 14

Środki w celu wykonania niniejszego Aktu proponuje się na wniosek Parlamentu Europejskiego stanowiącego większością głosów zasiadających w nim członków i są one przyjmowane przez Radę stanowiącą kwalifikowaną większością głosów po konsultacji z Komisją i uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 15

Niniejszy Akt sporządzony jest w językach angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne.

Na mocy traktatów o przystąpieniu teksty niniejszego Aktu w językach bułgarskim, chorwackim, czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim są również autentyczne.”;

- 12) uchyla się załącznik I i załącznik II.

Artykuł 2

1. Zmiany określone w art. 1 stają się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po zatwierdzeniu postanowień niniejszej decyzji przez państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Sekretariat Generalny Rady o zakończeniu ich procedur krajowych.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Rady

Przewodniczący

Европейски парламент Parlamento Europeo Evropský parlament Europa-Parlamentet Europäisches Parlament
Euroopa Parlament Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο European Parliament Parlement européen Parlaimint na hEorpa
Europski parlament Parlamento europeo Eiropas Parlaments Europos Parlamentas Európai Parlament
Parlament Ewropew Europees Parlement Parlament Europejski Parlamento Europeu Parlamentul European
Európsky parlament Evropski parlament Euroopan parlamentti Europaparlamentet